

Warszawa, dnia 24 stycznia 2023 r.

Sygn. akt VI Ka 1326/21

1

2WYROK

2.1 W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

3 Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Ludmiła Tułaczko

Sędziowie: SSR (del.) Małgorzata Nowak - Januchta

SSO Agnieszka Wojciechowska-Langda

protokolant: protokolant sądowy stażysta A. D.

4 przy udziale prokuratora Marka Traczyka

po rozpoznaniu dnia 24 stycznia 2023 r.

5 sprawy A. S. córki A. i D., ur. (...) w C.

6 oskarżonej o przestępstwo z art. 177 § 2 kk

7 na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonej

8 od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie

9 z dnia 8 października 2021 r.

10 sygn. akt VIII K 840/19

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

2. zwalnia oskarżoną A. S. od uiszczenia kosztów sądowych w II instancji, przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

15 SSO Ludmiła Tułaczko SSR (del.) Małgorzata Nowak – Januchta SSO Agnieszka Wojciechowska-Langda

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI ka 1326/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku.	1		

Podać liczbę załączników:		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji		
Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 8.10.2021r. sygn. VIII K 840/19		
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację		
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# oskarżyciel posiłkowy		
# oskarżyciel prywatny		
# obrońca		
# oskarżony albo skazany w sprawie o		

wydanie wyroku łącznego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania	

	środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka				
#	art. 439 k.p.k.				
#	brak zarzutów				
0.11.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
0.12.1. Ustalenie faktów					
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.1.1.		A. S.	Oskarżona nie była karana.	Karta karna	267
2.1.1.2.		j.w.	Oskarżona w 2021r. nie złożyła deklaracji PIT.	E-puap	266
2.1.1.3.		j.w.	Oskarżona nie figuruje w	Ewidencja	269

			ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego.		
2.1.1.4.		j.w.	Oskarżona miała możliwości zatrzymania samochodu i uniknięcia wypadku także w sytuacji gdyż pieszy przechodził ze strony lewej na prawą ul. (...) w W.. Wszystkie fakty odnoszą się co czynu z art. 177 § 2 k.k.	Opinia biegłego T. D.	243-247
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.12.2. Ocena dowodów					
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
2.1.1.1.	Karta karna	Dowód wiarygodny. Dokument wystawiony przez właściwy organ w ramach kompetencji.	
2.1.1.2.	e-puap	j.w.	
2.1.1.3.	Ewidencja kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego	j.w.	
2.1.1.4.	Opinia biegłego	Opinia biegłego T. D. uwzględnia wyjaśnienia oskarżonej, według której pieszy wkroczył na jezdnię z lewej strony od pasa zieleni. Biorąc pod uwagę kierunek poruszania się pokrzywdzonego, opisany przez oskarżoną, aby doszło do obrażeń ciała W. R. opisanych w protokole sekcji zwłok, musiałby się przed potrąceniem obrócić o 180 stopni gdyż jego obrażenia wskazują, iż	

do kontaktu z samochodem doszło lewą stroną jego ciała. Ponadto rozpatrując ten wariant wydarzeń, w chwili wkroczenia pieszego na jezdnię z lewej strony samochód oskarżonej znajdowałby się w odległości 44 m od pieszego. Oskarżona reagując na wkroczenie pieszego na jezdnię, nawet z lewej strony, byłaby w stanie zatrzymać swój samochód przed torem poruszania się pokrzywdzonego. Wniosek ten wynika z symulacji zdarzenia przeprowadzonej przez biegłego T. D., której wyniki zostały przedstawione w opinii dodatkowej. Oskarżona prowadziła samochód z prędkością 51,5 km/h zaś do zatrzymania samochodu w momencie wkraczania

	<p>pieszego także z lewej strony jezdni, potrzebowała 39 m - przy uwzględnieniu czasu reakcji na nagłą sytuację na drodze i prędkości poruszania się pokrzywdzonego. Opinia biegłego jest wiarygodna bowiem jej wnioski zostały udokumentowane przekonującą symulacją zdarzenia. Ponadto została wydana przez biegłego posiadającego dużą wiedzę i doświadczenie z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych.</p>	
<p>0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
Lp.	Zarzut		
3.1.	-obraza przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na teść orzeczenia, poprzez naruszenie art.7 k.p.k. polegająca na dokonaniu przez sąd I instancji oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w sposób sprzeczny z zasadami prawidłowego rozumowania oraz niezgodnie ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego, w szczególności w zakresie, w jakim sąd uznał za wiarygodne	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

i przydatne do ustalania stanu faktycznego sprawy, zeznania świadka A. T., pomimo, iż świadek zeznała, że nie widziała momentu wypadku z udziałem oskarżonej ponieważ w momencie zdarzenia świadek zajęta była patrzeniem w telefon a także w zakresie, w jakim sąd ustalił na podstawie uznanych za ujawnione zeznań świadka M. K. stan faktyczny sprawy, w szczególności fakt przechodzenia poszkodowanego przez jezdnię od strony prawej do lewej, pomimo, że świadek ten wskazywał, że był zaskoczony ponieważ nie widział by ktokolwiek przechodził przez ulicę, a także poprzez uznanie za niewiarygodne wyjaśnienia oskarżonej co do przebiegu wypadku, co

miało niewątpliwie wpływ na treść orzeczenia, ponieważ w konsekwencji doprowadziło sąd do błędnego ustalenia faktycznego poprzez przyjęcie, że poszkodowany przekraczał jezdnię od strony prawej do lewej a w związku z tym mógł on zostać zauważony przez oskarżoną w odległości około 39 metrów, co jakoby umożliwiło oskarżonej zatrzymanie pojazdu przed torem ruchu W. R. przy należytej obserwacji jezdni na podstawie ustalonych faktów sąd w konsekwencji przypisał winę oskarżonej:

- obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia, poprzez naruszenie art. 391 § 1 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. polegające na ujawnieniu

bez odczytania zeznań świadka M. K. złożonych przez niego w postępowaniu przygotowawczym i odstąpieniu od przesłuchanie w.w. świadka bezpośrednio przed sądem, podczas gdy w sprawie nie ziściła się przesłanka uniemożliwiająca doręczenie wezwania dla wskazanego świadka, ponieważ sąd nie podjął wystarczających środków ukierunkowanych na ustalenie miejsca pobytu świadka, co jest tym bardziej rażące w sytuacji, w której był to jedyny znany z imienia i nazwiska świadek, jaki naocznie widział przebieg wypadku z udziałem oskarżonej w związku z czym jego przesłuchanie przed sądem mogło okazać się kluczowe dla wyjaśnienia wątpliwości w sprawie, dotyczących

przebiegu
zdarzenie a więc
było to
uchybiecie,
które mogło
mieć wpływ na
wynik sprawy
ponieważ
skutkowało
ustaleniem przez
sąd błędnego,
niekorzystnego
dla oskarżonej
stanu
faktycznego
sprawy a
ponadto w
konsekwencji
uchybiecia,
oskarżona w
ramach
postępowania
została de facto
pozbawiona
prawa do obrony
ponieważ nie
mogła w ramach
przewodu
sądowego
zadawać w.w.
świadkowi
pytań,
ukierunkowanych
na wyjaśnienie
wątpliwości i
sprzeczności,
zawartych w
zeznaniach
złożonych przez
tego świadka
w postępowaniu
przygotowawczym;

- obrazę
przepisów
postępowania,
która mogła
mieć wpływ na
treść orzeczenia,
poprzez

naruszenie art. 5 § 2 k.p.k. , polegającą na rozstrzygnięciu niedających się usunąć wątpliwości na niekorzyść oskarżonej, jeśli bowiem przyjąć, jak to uczynił sąd, że nie można było doręczyć wezwania na przesłuchanie świadkowi M. K., natomiast zeznania i w.w. świadka z postępowania przygotowawczego zawierały istotne niejasności i sprzeczności, świadek A. T. nie widziała zaś przebiegu zdarzenie z udziałem oskarżonej, natomiast w ramach postępowania przywoławczego zostały popełnione niedające się usunąć błędy w zakresie zabezpieczenia dowodów umożliwiające ustalenie stanu faktycznego sprawy nie zabezpieczenie monitoringu z miejsca zdarzenia, który

na etapie postępowania sądowego było już niedostępny, nie zabezpieczono imion nazwisk i adresów naocznych świadków zdarzenia, znajdujących się na pobliskich przystankach komunikacji miejskiej, to w takiej sytuacji należało uznać, że w sprawie pozostały niedające się usunąć wątpliwości w zakresie stanu faktycznego i w konsekwencji wątpliwości te należało rozstrzygnąć na korzyść oskarżonej uznając ją za niewinną zarzucanego jej czynu, sąd natomiast w sytuacji braku dowodów jasno przemawiających za winą oskarżonej uznał ją za winną zarzucanego jej czynu, więc uchybienie to miało wpływ na wynik postępowania.

<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>Zarzut nie jest zasadny.</p> <p>Ustalenia faktyczne dokonane przez sąd I instancji są prawidłowe zaś ocena materiału dowodowego została dokonana zgodnie z zasadami logicznego rozumowania, wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego, czyli nie jest oceną dowolną lecz zgodnie z art. 7 k.p.k. znajduje oparcie w przeprowadzonych i ujawnionych na rozprawie dowodach.</p> <p>Kierunek poruszania się pieszego W. R. został ustalony na podstawie zeznań złożonych na etapie postępowania przygotowawczego przez świadka A. T. gdyż</p>	

bezpośrednio po zdarzeniu była pewna, że pieszy poruszał się przechodząc przez jezdnię od strony przystanku autobusowego położonego na wysokości ulicy (...) w W. w kierunku pasa zieleni, czyli ze strony prawej na lewą i na lewym pasie doszło do potrącenia przez samochód prowadzony przez oskarżoną. Świadek na rozprawie przed sądem I instancji nie była już pewna, z jakiego kierunku poruszał się pieszy gdyż będąc pasażerem samochodu prowadzonego przez świadka M. K. jadącego bezpośrednio za samochodem oskarżonej, nie obserwowała drogi przed sobą. O kierunku poruszania się pieszego powiedział jej świadek M. K., prowadzący samochód jadący bezpośrednio za samochodem

oskarżonej.
Złożone przez
świadka
zeznania
nawiązują do
zeznań
złożonych na
etapie
postępowania
przygotowawczego
przez świadka
M. K.. Świadek
ten w dniu
zdarzenia
prowadził
samochód jadąc
za oskarżoną
lewym pasem
jezdni ul. (...)
ale nie widział
kierunku
poruszania się
pieszego.
Jedynie
wydedukował na
podstawie
okoliczności
zdarzenia, że
pieszy
przechodził od
przystanku
autobusowego z
prawej strony
ul. (...) na
lewą bowiem
gdyby pieszy
przechodził od
strony pasa
zieleni czyli ze
strony lewej na
prawą to na
pewno by go
zauważył. W
okolicznościach
zdarzenia
świadek M. K.
miał czas jak
i możliwości
zauważenia
pieszego

wchodzącego na
od strony lewej
w światłach
oświetlenia
latarni miejskich
oraz w światłach
samochodu
oskarżonej jadąc
bezpośrednio za
jej pojazdem.
Skoro nie
zauważył
pieszego z lewej
strony to
zasadnie sąd I
instancji uznał,
iż pieszy
przekraczał
jezdnię ze strony
prawej na lewą.
Dodatkowo za
takim
ustaleniem
przemawia także
charakter
obrażeń
pieszego, które
koncentrują się
po lewej stronie
jego ciała czyli
stronie mającej
bezpośredni
kontakt z
jadącym
samochodem.
Przemieszczanie
się
pokrzywdzonego
i charakter
potrącenia
opisują obie
opinie biegłych
z zakresu ruchu
drogowego.
Ponadto
wyjaśnienia
oskarżonej oraz
zeznania
świadców A.
T. oraz M.

K. wskazują jednoznacznie, że po prawym i środkowym pasie nie przyjeżdżały inne pojazdy. Pokrzywdzony W. R. miał więc możliwość przejścia dwóch pasów ruchu - prawego i środkowego, zanim doszło do potrącenia na pasie lewym. Sąd odwoławczy w celu sprawdzenia linii obrony oskarżonej przeprowadził dodatkowy dowód z opinii biegłego. Opinia biegłego T. D. uwzględnia wyjaśnienia oskarżonej, według której pieszy wkroczył na jezdnię z lewej strony od pasa zieleni. Jednak w tym wypadku, aby doszło do obrażeń pieszego opisanych w protokole sekcji zwłok, musiałby się przed potrąceniem obrócić o 180 stopni gdyż jego obrażenia wskazują, iż do kontaktu

z samochodem doszło lewą stroną jego ciała. Ponadto rozpatrując ten wariant wydarzeń, w chwili wkroczenia pieszego na jezdnię z lewej strony samochód oskarżonej znajdowałby się w odległości 44 m od pokrzywdzonego. Oskarżona reagując na wkroczenie pieszego na jezdnię, nawet z lewej strony, byłaby w stanie zatrzymać swój samochód przed torem poruszania się W. R.. Wniosek ten wynika z symulacji zdarzenia przeprowadzonej przez biegłego T. D., której wyniki zostały przedstawione w opinii dodatkowej. Oskarżona prowadziła samochód z prędkością 51,5 km/h zaś do zatrzymania samochodu w momencie wkraczania pieszego, także

z lewej strony
jezdni,
potrzebowała 39
m - przy
uwzględnieniu
czasu reakcji na
nagłą sytuację
na drodze i
prędkości
poruszania się
pieszego. Tak
więc, w obu
wypadkach
poruszania się
pieszego,
zarówno z
prawej strony na
lewą, jak to
ustalił sąd I
instancji, oraz z
lewej na prawą,
jak wyjaśniała
oskarżona
wynika wniosek,
że nie
obserwowała
prawidłowo
drogi i miała
możliwość w
obu wariantach
zatrzymania
samochodu
przed
potrąceniem
pieszego. Należy
wskazać, iż
pomimo
podjętych prób
nie został
przesłuchany na
rozprawie
odwoławczej
świadek M. K..
Sąd odwoławczy
ustalił w danych
pesel, że świadek
nie ma
aktualnego
adresu
zameldowania,

nie odpowiedział
także na
wezwanie
telefoniczne.

Jednak w świetle
dodatkowej
opinii biegłego
T. D. brak
bezpośredniego
przesłuchania
świadka M.
K., nie miał
wpływu na treść
wyroku. Należy
więc podzielić,
uznając je za
prawidłowe,
ustalenia
faktyczne
dokonane przez
sąd I instancji.
Do wypadku
drogowego
doszło na skutek
nieprawidłowej
obserwacji drogi
przez oskarżoną,
która potraciła
pieszego W.
R.. Na skutek
doznanych
obrażeń ciała
pokrzywdzony
zmarł w szpitalu.
Na stopień
zawinienia
oskarżonej ma
także wpływ
uwzględnione
przez sąd I
instancji,
znaczne
przyczynienie się
pokrzywdzonego
do powstania
wypadku, gdyż
przechodził
przez jezdnię w

miejscu niedozwolonym.		
Wniosek		
<p>1.ponowne podjęcie próby ustalenia adresu, a w razie niepowodzenia – poprzez poszukiwanie przez policje świadka M. K., a następnie dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z zeznań tego świadka, który jest jedynym znanymi , naocznym świadkiem zdarzenia z udziałem oskarżonej, w celu wyjaśnienia wątpliwość co do przebiegu wypadku i doprecyzowania zeznań , złożonych przez ww świadka w postępowaniu przygotowawczym a także umożliwienia oskarżonej i jej obrońcy zadawania pytań świadkowi;</p> <p>2.przeprowadzenie wnioskowanej przez obrońcę w piśmie z dnia 20 sierpnia 2021r.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

<p>uzupełniającej opinii biegłego sądowego, uwzględniającej alternatywny przebieg wypadku drogowego z udziałem oskarżonej, zgodny ze złożonymi przez nią wyjaśnieniami;</p> <p>3.o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonej od popełnienia zarzucanego jej czynu;</p> <p>4.ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji;</p> <p>5. zwrot kosztów obrony na rzecz oskarżonej w wypadku uniewinnienia;</p>	
<p>Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>	

1. Sąd odwoławczy podjął działania w celu ustalenia adresu miejsca zamieszkania świadka M. K.. Jednak te działania nie doprowadziły do ustalenia miejsca pobytu świadka. Świadek ten w dniu zdarzenia prowadził samochód jadąc za oskarżoną lewym pasem jezdni ul. (...) ale nie widział kierunku poruszania się pieszego. Jedyne wydedukował na podstawie okoliczności zdarzenia, że pieszy przechodził od przystanku autobusowego z prawej strony ul. (...) na lewą bowiem gdyby pieszy przechodził od strony pasa zieleni czyli ze strony lewej na prawą to na pewno by go zauważył. Należy wskazać, iż brak bezpośredniego przesłuchania tego świadka nie miał wpływu

na treść wyroku z uwagi na przeprowadzenie przez sąd odwoławczy dodatkowej opinii biegłego T. D. odnoszącej się do wyjaśnień złożonych przez oskarżoną. Z dodatkowej opinii biegłego wynika, że oskarżona miała możliwość uniknięcia wypadku rozpatrując wariant, iż pieszy W. R. wkroczył na jezdnię od strony lewej i kierował się na prawo.

2.Sąd odwoławczy na wniosek obrońcy przeprowadził dowód z dodatkowej opinii biegłego uwzględniającej alternatywny przebieg wypadku drogowego z udziałem oskarżonej, zgodny ze złożonymi przez nią wyjaśnieniami. Rozpatrując ten wariant wydarzeń, w chwili wkroczenia pieszego na

jezdnię z lewej strony samochód oskarżonej znajdowałby się w odległości 44 m od pieszego. Oskarżona reagując na wkroczenie pieszego na jezdnię, nawet z lewej strony, byłaby w stanie zatrzymać swój samochód przed torem poruszania się pieszego. Wniosek ten wynika z symulacji zdarzenia przeprowadzonej przez biegłego T. D., której wyniki zostały przedstawione w opinii dodatkowej. Oskarżona prowadziła samochód z prędkością 51,5 km/h zaś do zatrzymania samochodu w momencie wkraczania pieszego także z lewej strony jezdni potrzebowała 39 m - przy uwzględnieniu czasu reakcji na nagłą sytuację na drodze i prędkości poruszania się

pieszego. Tak więc, w obu wypadkach poruszania się pieszego, zarówno z prawej strony na lewą, jak to ustalił sąd I instancji, oraz z lewej na prawą, jak wyjaśniała oskarżona wynika wniosek, że nie obserwowwała prawidłowo drogi i miała możliwość w obu wariantach, zatrzymania samochodu przed potrąceniem pieszego.

3. Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonej od popełnienia zarzucanego jej czynu nie jest zasadny. Ustalenia faktyczne dokonane przez sąd I instancji są prawidłowe.

4. Wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania

sądowi I
instancji nie
jest zasadny.
Materiał
dowodowy
został
uzupełniony
przez sąd
odwoławczy i
jest kompletny.

5. Wniosek o
zwrot kosztów
obrony z wyboru
oskarżonej nie
znajduje
podstawy
prawnej gdyż
sąd odwoławczy
wyrok skazujący
utrzymał w
mocy.

**OKOLICZNOŚCI
PODLEGAJĄCE
UWZGLĘDNIENIU
Z URZĘDU**

1.

Zwiężle o
powodach
uwzględnienia
okoliczności

**ZSTRZYGNIECIE
SĄDU
ODWOŁAWCZEGO**

**0.15.1.
Utrzymanie w
mocy wyroku
sądu**

<i>pierwszej instancji</i>		
<i>0.11.</i>	Przedmiot utrzymania w mocy	
<i>0.1 Wina i kara</i>		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
<p>Wina oskarżonej polegała na nieprawidłowej obserwacji drogi i potrąceniu pieszego przechodzącego jezdnię od strony prawej na lewą. Została ustalona na podstawie opinii biegłych, wynikach sekcji zwłok, z którymi korespondują zeznania świadków A. T. i M. K. złożone w postępowaniu przygotowawczym.</p> <p>Kara wymierzona oskarżonej uwzględnia znaczny stopień przyczynienia się pokrzywdzonego, który przekraczał jezdnię w</p>		

miejscu niedozwolonym.			
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
0.0.11.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwięźle o powodach zmiany			
0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	

Zwiąże powodach uchylenia	o		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	o i ze		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiąże powodach uchylenia	o		
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		

6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
2 .	<p>Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. uwagi na sytuację finansową oskarżonej, sąd odwoławczy zwolnił ją od uiszczenia kosztów sądowych w drugiej instancji. Po wypadku oskarżona ma problemy z wykonywaniem pracy handlowca, gdyż wiąże się to z prowadzeniem samochodu. Bardzo przeżyła to zdarzenie i pozostał jej uraz i lęk przed prowadzeniem pojazdu. (k-276v)</p>	
7. PODPIS		
SSR (del.) Małgorzata Nowak- Januchta SSO Ludmiła Tułaczko SSO Agnieszka		

Wojciechowska-
Langda

Załącznik Nr 1

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wina		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa		

	materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana